

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **J. J. N. E.**, živnostník s miestom podnikania 991, D. S., IČO : X. zast. advokátkou JUDr. J. G. so sídlom E., X. M. proti žalovanému: **N. spol. s r. o.** v „likvidácii“ so sídlom S., X. T. T., IČO : X., v konaní **o návrhu na obnovu konania** vedeného na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 14Cb/70/2004, na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Obdo/22/ 2011 zo dňa 09. 08. 2011 jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Martin, uznesením č. k. 17Cb /64/ 2010 – 12 zo dňa 02. 06. 2010 zamietol návrh na obnovu konania a žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

O odvolaní žalobcu, proti tomuto rozsudku, ako odvolací súd rozhodol Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 13Cob/205/2010–24 zo dňa 15. 11. 2010 tak, že napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 12. 2010, voči ktorému žalobca podal dovolanie, podaním doručeným 28. 12. 2010 .

Najvyšší súd o dovolaní rozhodol uznesením sp. zn. 1Obdo/22/2011 zo dňa 09. 08. 2011 tak, že dovolanie žalobcu odmietol a žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznal.

V dôvodoch uznesenia sa zaoberal prípustnosťou dovolania žalobcu, citoval ustanovenia, § 236 ods. 1 O. s. p., § 239 O. s. p., § 237 O. s. p. Podrobne sa zaoberal výkladom ustanovenia § 237 ods. 1 písmeno f./ O. s. p., teda prípadom keď rozhodnutie je postihnuté niektorou vadou uvedených v ustanovení § 237 O. s. p., dôvodom zmätočnosti z ktorých jedným dôvodom je aj odňatie možnosti účastníkovi konania konať pred súdom. Uviedol, že podľa žalobcu, k takémuto pochybeniu došlo v konaní pred súdom prvého stupňa, vedenom pod sp. zn. 14Cb/70/2004 tým, že mu nebolo doručené uznesenie o zastavení konania. K tejto námietke Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že toto konanie začaté dňa 28. 06. 2004 /žaloba o vydanie vlastného majetku/ nemohlo byť predmetom prieskumu dovolacieho súdu, nakoľko dovolací súd mohol skúmať procesný postup nižších súdov len v konaniach, ktoré bezprostredne predchádzali dovolaním napadnutého rozhodnutia a to výlučne z toho hľadiska, či predmetné konania netrpia niektorou vadou v zmysle ustanovenia § 237 O. s. p. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd preskúmal postup Okresného súdu v Martine v konaní vedenom pod sp. zn. 17Cb/64/2010 a postup Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 13Cob/205/2010 a zistil, že i keď v oboch konaniach bolo rozhodnuté bez nariadenia pojednávania, k odňatiu možnosti konať pred súdom nedošlo, pretože tak obidva sudy urobili v situáciách, kedy to zákon výslovne dovoľuje. Konštatoval, že i keď sa žalobca predmetným návrhom domáhal obnovy konania sp. zn. 14Cb/70/2004 to neznamená, že ide o akési pokračovanie, nakoľko predmetom konania o návrhu na obnovu konania je niečo iné ako bolo predmetom konania vedeného pod sp. zn. 14Cb/70/2004. Uviedol, že pri dôvodnosti návrhu na obnovu konania, úlohou súdu je v prvom rade posúdiť či sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky prípustnosti obnovy konania. V danom prípade konajúci súd zistil, že žalobca podal návrh na obnovu konania proti rozhodnutiu proti ktorému to zákon nepripúšťa, ktorá skutočnosť sama o sebe postačuje na to, aby konajúci súd návrh na obnovu konania zamietol. K postupu odvolacieho súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že i keď o odvolaní rozhodoval bez nariadenia pojednávania postupoval v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. ako aj z dôvodu, že keď vec posúdil rovnako ako prvostupňový súd na nariaďovanie pojednávania nebol ani dôvod. S poukazom na ustanovenie § 218 ods. 1 písmeno c./ O. s. p. dovolanie žalobcu odmietol a o trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 243b ods. 5 O. s. p. Toto rozhodnutie podľa vyznačenia nadobudlo právoplatnosť dňa 26. 09. 2011.

Žalobca podaním doručeným súdu dňa 22. 01. 2011 podal dovolanie, v ktorom uviedol, že Najvyšší súd Slovenskej republiky je voči nemu zaujatý, svojím rozhodovaním

mu spôsobil škodu, a že vo veci nerozhoduje tak, ako mu tá zákon ukladá. Uviedol, že má pochybnosti o nezaujatosti Najvyššieho súdu, a preto Najvyšší súd nebol ani oprávnený rozhodnúť. Podľa žalobcu obidva sudy pri rozhodovaní nerešpektovali ústavu Slovenskej republiky a základné práva vydané EÚ. Podľa žalobcu nie je možné súhlasiť s názorom vyslovenými obidvoch súdov, keďže ide o majetkové právo, a že podľa neho je jeho právom si uplatniť nemajetkovú ujmu v peniazoch. Keďže ani jeden zo súdov nekonal tak, ako mu to zákon ukladá došlo k porušeniu jeho majetkových práv ako fyzickej osoby a k porušeniu zákona, keď sa súd nezaoberal kde sa jeho majetok, J. J. nachádza. Žalobca trvá na podanom návrhu na obnovu konaní obidvoch súdov a keďže všetky tri sudy sú zaujaté voči jeho osobe uplatňuje voči ním námietku zaujatosti. Plne trvá, aby tento prípad naďalej pokračoval a aby mu bol vrátený jeho majetok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie žalobcu proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

Z ustanovenia § 236 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Prvým predpokladom skúmania dôvodnosti dovolania, je zistenie, či ide o dovolanie prípustné. V danej veci ide o dovolanie proti právoplatnému rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým rozhodoval o dovolaní proti rozhodnutiu Krajského súdu v Žiline ako súdu odvolacieho.

Z ustanovenia § 10a ods. 2 O. s. p. vyplýva, že o dovolaniach proti rozhodnutiam Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako odvolacieho súdu rozhoduje iný senát tohto súdu. V danom prípade žalobca podal dovolanie proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu dovolacieho. Napadnutým uznesením sp. zn. 1Obdo/22/2011 najvyšší súd rozhodoval proti rozhodnutiu súdu odvolacieho, a teda nejde o rozhodnutie najvyššieho súdu ako súdu odvolacieho. V danej veci ako odvolací súd rozhodoval Krajský súd v Žiline, proti ktorému žalobca už dovolanie podal, o ktorom Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol práve napadnutým rozhodnutím. Prípustnosť dovolania je vymedzená ustanovením 236 ods. 1 O. s. p., hore vyššie citovaným, z ktorého jednoznačne vyplýva, že dovolanie je prípustné iba voči právoplatnému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu, ktorým bolo už rozhodnuté dovolaním Občianskym súdnym poriadkom daná nie je, a ani nevyplýva zo žiadneho zákona.

Z predložených dôkazov je zrejme, že o návrhu žalobcu na obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde v Martine pod sp. zn. 17Cb 64/2010 bolo právoplatne rozhodnuté už aj v dovolacom konaní, voči ktorému rozhodnutiu už nie je prípustný žiadny opravný prostriedok. Fakt, že žalobca dovolanie podal opakovane, to jest napadol rozhodnutie aj súdu dovolacieho, prípustnosť dovolania nezakladá. Požiadavka žalobcu, že trvá na rozhodnutí o jeho vlastníckych právach vo veci, o ktorej bolo už právoplatne rozhodnuté aj v štádiu dovolacieho konania je z hľadiska posúdenia prípustnosti dovolania právne nemožná. Z rozhodnutí v danej veci nie je sporné, že vo veci návrhu žalobcu na obnovu konania bolo riadne právoplatne rozhodnuté, postupom súdu, ktorý je jednoznačne v súlade so zákonom. Nespokojnosť účastníka konania, s výsledkom konania, nie je zákonným dôvodom na opakované domáhanie sa jeho práv opätovným podávaním mimoriadneho opravného prostriedku v konkrétnom prípade dovolaní. Námietku zaujatosti uvedenú v predmetnom dovolaní proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ktorým rozhodoval ako súd dovolací, ktorú vzniesol žalobca z dôvodu nespokojnosti s výsledkom konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky označil za právne irelevantnú. Dôvody vylúčenia sudcov, upravuje ustanovenie § 14 O. s. p.. Medzi tieto dôvody, nespokojnosť účastníka konania s celým súdom z príčiny jeho nesúhlasu s napadnutými rozhodnutiami, rozhodne nepatrí .

Pre konania na dovolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa /§ 243c O. s. p./.

Odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné /§ 218 ods. 1 písm. c./ O. s. p./.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedených dôvodov dovolanie ako neprípustné odmietol.

Poučenie : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave, 28. februára 2012

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.